

direktionen saaledes op, at ogsaa denne Besørgelse koster Postvæsenet ca. 22½ Mill. Kr. aarlig, men den bringer samtidig Postvæsenet en Indtægt paa kun 4 Mill. Kr., altsaa et overordentlig stort Underskud. Det, der nu her foreslaas af Ministeriet, er altsaa i Virkeligheden et Forsøg paa at faa det almindelige Forretningsliv til at betale et yderligere Tilskud til Postvæsenet, for at denne næsten gratis Udbringelse af Dagblade og Ugeblade fremdeles kan finde Sted. Nu underkender jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade Betydningen af, at Postvæsenet besørger Dagblade, Ugeblade o. s. v. tilfredsstillende bragt ud; jeg skal være den sidste til at være bange for, at Staten yder Penge til kulturelle Formaal. Men hvis man vil opretholde denne Betragtning, vil jeg finde det meget rimeligere og korrektere og mere logisk, at det bliver de almindelige Skatteborgere, der fremskaffer det manglende Beløb og giver et Tilskud til at faa deres Aviser og Ugeblade udbragt billigt, i Stedet for at det almindelige Forretningsliv i Landet skal komme til at bære hele denne Udgift.

Jeg skal imidlertid se bort fra Dagbladene, deres Forhold er ganske specielle, og deres Mission i Befolkningen er en ganske særlig; men ser jeg paa Ugebladene og hvad derunder kan henføres — man regner til Ugeblade ogsaa 14 Dages Tidsskrifter, Maanedsskrifter og lignende —, er Forholdet i Virkeligheden det, at Postvæsenet, det vil altsaa sige Staten, giver et urimelig stort Tilskud til en hel Række ganske intetsigende Blade. Det ærede Medlem Hr. Drachmann nævnte før forskellige rene Forretningsforetagender; der er rene og skære Annonceforetagender, som ikke har en Linie Tekst, og som bringer deres Udgiver meget store Indtægter, men som ikke desto mindre paa denne Maade gennem Postvæsenet faar overordentlig store Statstilskud. Vi har et Ugeblad, hvis kulturelle Betydning i mine Øjne ikke er meget stor; det lever ganske vist ikke udelukkende paa Annoncer, langt fra, men det faar af den danske Stat et Tilskud paa ca. 75 000 Kr. om Aaret, uagtet dets Udgiver paa Bladet er blevet Mangemillionær. Saadanne Forhold kan man rette i Stedet for at lade det almindelige Forretningsliv bære Udgifterne. Og det Ugeblad, jeg her nævnte, er ikke et enkelt Tilfælde; der er en lang Række. Vi har i alt i Kommissionen haft saadant noget som 220 Ugeblade til Gennemsyn og har for en stor Del af disse undersøgt

gennem typiske Eksempler, hvorledes Statstilskuddet kommer til at se ud. Og der er meget store Tilskud; det største er, saa vidt jeg husker, lige op mod 90 000 Kr. om Aaret til et Ugeblad, der ikke paa nogen Maade trænger til det, men som bringer sin Udgiver meget store Indtægter. Saadanne Forhold kan man rette, og jeg kan love den højtærede Trafikminister, at der fra Kommissionens Side vil blive gjort alt, hvad der kan gøres, for at bringe Klarhed i disse Forhold og stille Forslag til Forbedring, og jeg tror ogsaa, at jeg kan udtale allerede nu, at ved Kommissionens Arbejde vil det blive muligt — uden at man gaar Forretningslivet saa nær, og paa den Maade nær, som Ministeren har foreslaaet — at bringe Underskuddet ud af Verden paa saadan Vis, som jeg vilde finde forsvarligt ud fra mit specielle Syn paa en Statsvirksomheds Driftsart.

Jeg vil altsaa for mit Vedkommende haabe, at dette Forslag ikke bliver vedtaget; at det kommer i Udvalg, er en Selvfølge; og hvis jeg kommer med i Udvalget, hvad jeg formoder, vil det være mig muligt der at give en hel Mængde interessante Oplysninger fra Kommissionens Arbejde, som sikkert vil vise Udvalget, at dette Lovforslag ikke bør gennemføres.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stebsager): Jeg haaber i Modsætning til sidste ærede Taler, at naar dette Lovforslag en Gang forlader Udvalget, bliver det i en saadan Form, at det giver Postvæsenet en forøget Indtægt. Jeg tror med det ærede Medlem Hr. Gamborg, at der vil naas gode Resultater igennem Postkommissionen med Hensyn til Besparelser; men jeg tror ikke, man vil naa tilstrækkeligt til at skaffe Balance paa Budgettet, og jeg maa i Modsætning til det ærede Medlem stadig mene, at Driften af en Statsinstitution skal være saadan, at der kan opnaas Balance. Det er det mindste, synes jeg, der maa kunne forlanges, og jeg vil gøre det ærede Medlem Hr. Gamborg opmærksom paa, at han ved sit Standpunkt er kommet i stor Uoverensstemmelse med den internationale Finanskonference, som for nylig er afholdt i Bryssel, hvor man var ganske enig om, at man maatte tilstræbe, at Statsinstitutioner balancerede. Jeg tror ogsaa, det vil være sundt for Statslivet, om man kan naa dertil. For øvrigt er det en naturlig Ting, at dette Forslag overvejes i et Udvalg, men naar de ærede